

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 31 mars 2022*

”Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2011/83/EU – Ångerrätt vid distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler – Undantag från ångerrätt – Artikel 16.1 led 1 – Tillhandahållande av tjänster som avser fritidsverksamhet – Avtal som anger en bestämd dag eller en bestämd tidsperiod – Tillhandahållande av biljettjänster – Mellanman som agerar i eget namn men på uppdrag av den som organiserar fritidsverksamheten – Den risk som är förenad med ångerrätten”

I mål C-96/21,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Amtsgericht Bremen (Distriktsdomstolen i Bremen, Tyskland) genom beslut av den 8 januari 2021, som inkom till domstolen den 16 februari 2021, i målet

DM

mot

CTS Eventim AG & Co. KGaA,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden N. Jääskinen samt domarna M. Safjan (referent) och N. Piçarra,

generaladvokat: L. Medina,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- CTS Eventim AG & Co. KGaA, genom M. Schlingmann och M. Gerecke, Rechtsanwälte,
- Finlands regering, genom H. Leppo, A. Laine och S. Hartikainen, samtliga i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

– Europeiska kommissionen, genom B.-R. Killmann och I. Rubene, båda i egenskap av ombud,
med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till
avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 16 led 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan DM och CTS Eventim AG & Co. KGaA (nedan kallat CTS Eventim), en leverantör av biljettjänster, angående ångerrätt avseende ett avtal om köp av inträdesbiljetter för en konsert.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 Skälen 4 och 49 i direktiv 2011/83 har följande lydelse:

”(4) Enligt artikel 26.2 [FEUF] ska den inre marknaden omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor och tjänster samt etableringsfrihet säkerställs. En harmonisering av vissa aspekter av distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler krävs för att främja en verklig inre marknad för konsumenter med en god balans mellan en hög konsumentskyddsnivå och konkurrenskraftiga företag, samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras.

...

(49) Det bör finnas vissa undantag från ångerrätten, både när det gäller distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler. ... Beviljande av ångerrätt för konsumenten kan också vara olämplig för vissa tjänster där ingåendet av ett avtal innebär att kapacitet reserveras som näringsidkaren kan få svårt att fylla om ångerrätt utövas. Detta skulle vara fallet till exempel vid bokning av hotell och fritidshus eller vid kulturella evenemang och sportevenemang.”
- 4 I artikel 1 i direktiv 2011/83, med rubriken ”Syfte”, föreskrivs följande:

”Syftet med detta direktiv är att åstadkomma ett konsumentskydd på hög nivå och därigenom bidra till att den inre marknaden fungerar korrekt genom att tillnärma vissa aspekter av medlemsstaternas lagar och andra författningar avseende avtal som ingåtts mellan konsumenter och näringsidkare.”

5 I artikel 2 i direktivet, med rubriken ”Definitioner”, anges följande:

”I detta direktiv gäller följande definitioner:

...

2) *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person, antingen offentligägdd eller privatägdd, som i samband med avtal som omfattas av detta direktiv agerar för ändamål som faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten samt varje person som agerar i dennes namn eller för dennes räkning.

3) *varor*: alla lösa saker, utom saker som säljs exekutivt eller annars tvångsvis med stöd av lag; vatten, gas och el ska också anses vara varor i direktivets mening när de saluförs i begränsad volym eller bestämd kvantitet.

...

5) *köpeavtal*: varje avtal där näringsidkaren överlåter eller åtar sig att överlåta äganderätten till varan till konsumenten och där konsumenten betalar eller åtar sig att betala priset för denna, inbegripet avtal där avtalsföremålet är både varor och tjänster.

6) *tjänsteavtal*: varje avtal som inte är ett köpeavtal, där näringsidkaren tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla en tjänst till konsumenten och där konsumenten betalar eller åtar sig att betala priset för denna.

7) *distansavtal*: varje köpe- eller tjänsteavtal som ingås mellan näringsidkaren och konsumenten med stöd av ett organiserat system för distansförsäljning eller tillhandahållande av tjänster på distans, utan att näringsidkaren och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande, enbart med utnyttjande av ett eller flera medel för distanskommunikation fram till och inbegripet den tidpunkt då avtalet ingås.

...”

6 Artikel 6 i direktivet, med rubriken ”Informationskrav vid distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler”, har följande lydelse:

”1. Innan konsumenten blir bunden av ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler eller ett motsvarande erbjudande ska näringsidkaren klart och tydligt ge konsumenten information om följande:

...

c) Geografisk adress där näringsidkaren är etablerad samt näringsidkarens telefonnummer, faxnummer och e-postadress, där sådan finns, för att konsumenten snabbt ska kunna ta kontakt med och effektivt kommunicera med näringsidkaren, samt, i förekommande fall, geografisk adress och identitet för den näringsidkare för vars räkning denne agerar.

d) Om den avviker från den adress som uppgetts i enlighet med led c: geografisk adress till näringsidkarens affärsställe och i tillämpliga fall avseende den näringsidkare för vars räkning han eller hon agerar dit konsumenten kan vända sig med eventuella reklamationer.

...”

- 7 Artikel 9 i direktivet har rubriken ”Ångerrätt”. I artikel 9.1 föreskrivs följande:

”Utom i de fall då de undantag som avses i artikel 16 är tillämpliga, ska konsumenten ha rätt att inom 14 dagar frånträda ett distansavtal eller avtal utanför fasta affärslokaler utan att behöva ange några skäl ...”

- 8 Artikel 12 led a i direktiv 2011/83, med rubriken ”Ångerrättens verkan”, har följande lydelse:

”Utövande av ångerrätten ska innebära att parternas skyldigheter upphör i fråga om

a) att fullgöra distansavtalet eller avtalet utanför fasta affärslokaler ...”

- 9 I artikel 16 i direktivet, med rubriken ”Undantag från ångerrätten”, föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna får inte tillåta den ångerrätt som anges i artiklarna 9–15 när det gäller distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler med avseende på följande:

...

l) Tillhandahållande av logi för andra ändamål än permanent boende, varutransport, tjänster som avser biluthyrning, catering eller tjänster som avser fritidsverksamhet när det i avtalet anges att tjänsterna ska tillhandahållas en bestämd dag eller under en bestämd tidsperiod.

...”

Tysk lagstiftning

- 10 I 312 g § Bürgerliches Gesetzbuch (civillagen), med rubriken ”Ångerrätt”, föreskrivs följande:

”1. Konsumenter har, vid avtal utanför fasta affärslokaler och distansavtal, ångerrätt i enlighet med 355 §.

2. Ångerrätt föreligger inte för följande avtal, såvida inte parterna har kommit överens om annat:

...

9) Tillhandahållande av logi för andra ändamål än permanent boende, varutransport, tjänster som avser biluthyrning, catering eller tjänster som avser fritidsverksamhet när det i avtalet anges att tjänsterna ska tillhandahållas en bestämd dag eller under en bestämd tidsperiod.

...”

- 11 355 § i denna lag, med rubriken ”Ångerrätt vid konsumentavtal”, har följande lydelse:

”1. Om konsumenten enligt lag har en ångerrätt enligt denna bestämmelse ska konsumenten och näringsidkaren inte längre vara bundna av sin viljeförklaring att ingå avtalet, om konsumenten har återkallat sin viljeförklaring inom föreskriven tid.

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 12 Den 12 november 2019 beställde DM, i egenskap av konsument, via en plattform för internetbokning som drivs av CTS Eventim, en leverantör av biljettjänster, inträdesbiljetter till en konsert organiserad av tredje man.
- 13 Konserten, som skulle ha ägt rum den 24 mars 2020 i Braunschweig (Tyskland), ställdes in på grund av de administrativa restriktioner som de tyska myndigheterna införde med anledning av Covid-19-pandemin. Som framgår av begäran om förhandsavgörande är det möjligt att konserten kan bli framflyttad till ett senare datum.
- 14 Den 19 april 2020 ansökte DM hos CTS Eventim om ersättning för inköpspriset för inträdesbiljetterna och tilläggskostnader, sammanlagt 207,90 euro. Den hänskjutande domstolen har angett att DM därigenom underförstått förklarade sig frånträda sitt avtal med CTS Eventim.
- 15 Därefter gav CTS Eventim, i enlighet med de tyska bestämmelserna om inställda fritidsverksamheter i samband med Covid-19-pandemin, på uppdrag av konsertarrangören, DM ett tillgodokvitto på 199 euro, vilket motsvarade köpeskillingen för biljetterna.
- 16 DM har vid den hänskjutande domstolen yrkat att CTS Eventim ska återbetala inköpspriset för inträdesbiljetterna samt tilläggskostnader.
- 17 Den hänskjutande domstolen, som har att uttala sig om giltigheten av DB:s hävning, anser att undantaget från ångerrätten i artikel 16 led I i direktiv 2011/83 inte är tillämpligt i det nationella målet. Den hänskjutande domstolen anser nämligen att detta undantag endast ska gälla för den som direkt tillhandahåller en tjänst som avser en fritidsverksamhet, det vill säga i förevarande fall konsertarrangören, och inte en leverantör av biljettjänster vars verksamhet är begränsad till att överlåta en rätt till tillträde till konserten. Den hänskjutande domstolen har tillagt att näringsidkaren, efter att ångerrätten utövats flera månader före det planerade datumet för fritidsverksamheten, har möjlighet att utnyttja den tillgängliga kapaciteten genom att sälja de berörda biljetterna vidare till andra personer.
- 18 Mot denna bakgrund beslutade Amtsgericht Bremen (Distriktsdomstolen i Bremen, Tyskland) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 16 led I i direktiv [2011/83] tolkas så, att när näringsidkaren inte direkt tillhandahåller konsumenten en tjänst som avser fritidsverksamhet, utan säljer en rätt till konsumenten att få tillträde till en sådan tjänst, utgör detta ett tillräckligt skäl för att utesluta konsumentens ångerrätt?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 19 Det framgår av fast rättspraxis att enligt det förfarande för samarbete mellan nationella domstolar och EU-domstolen som införts genom artikel 267 FEUF ankommer det på EU-domstolen att ge den nationella domstolen ett användbart svar, som gör det möjligt för den domstolen att avgöra

det mål som den ska pröva. I detta syfte kan EU-domstolen behöva omformulera de frågor som hänskjutits (dom av den 26 oktober 2021, PL Holdings, C-109/20, EU:C:2021:875, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

- 20 EU-domstolen är också behörig att, för att ge den nationella domstolen ett användbart svar, mot bakgrund av handlingarna i det nationella målet och de yttranden som avgetts lämna upplysningar av sådant slag att den nationella domstolen får möjlighet att avgöra målet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 februari 2015, Grünewald, C-559/13, EU:C:2015:109, punkt 32 och där angiven rättspraxis).
- 21 I förevarande fall ska det påpekas att eftersom CTS Eventims verksamhet endast består i överlåtelse av en rätt till tillträde till en fritidsverksamhet som organiseras av tredje man, anser den hänskjutande domstolen att CTS Eventims verksamhet inte direkt tillhandahåller konsumenten en tjänst som avser denna verksamhet, eftersom det endast är konsertarrangören som är den som direkt tillhandahåller en sådan tjänst.
- 22 Beslutet om hänskjutande innehåller inte några närmare uppgifter om i vilket sammanhang CTS Eventim bedriver sin verksamhet och närmare bestämt vilka avtalsvillkor som reglerar förhållandet mellan CTS Eventim och arrangören av den konsert som är föremål för tvisten. Det framgår emellertid av handlingarna i målet, och särskilt av CTS Eventims skriftliga yttranden, att dessa parter är bundna av ett avtalsförhållande enligt vilket CTS Eventim säljer biljetter i eget namn men för arrangörens räkning.
- 23 Vidare framgår det av beslutet om hänskjutande att det avtal som är aktuellt i det nationella målet utgör ett distansavtal i den mening som avses i artikel 2 led 7 i direktiv 2011/83, eftersom det ingicks mellan DM i egenskap av konsument och CTS Eventim i egenskap av näringsidkare i den mening som avses i artikel 2 led 2 i direktivet. Det sistnämnda begreppet omfattar nämligen inte bara fysiska eller juridiska personer som handlar för ändamål som faller inom ramen för dennes egen verksamhet inom handel, industri, hantverk eller fri yrkesutövning i fråga om avtal som omfattas av detta direktiv, utan även den fysiska eller juridiska person som agerar i egenskap av mellanhand, i näringsidkarens namn eller för dennes räkning (dom av den 24 februari 2022, Tiketa, C-536/20, EU:C:2022:112, punkt 31).
- 24 För att ge den hänskjutande domstolen ett användbart svar ska tolkningsfrågan således förstås på det sättet att den avser huruvida artikel 16 led 1 i direktiv 2011/83 ska tolkas så, att det undantag från ångerrätten som föreskrivs i denna bestämmelse kan göras gällande mot en konsument som med en mellanhand som handlar i eget namn men för en arrangör av en fritidsverksamhets räkning har ingått ett distansavtal om förvärv av en rätt att få tillträde till denna verksamhet.
- 25 I artiklarna 9–15 i direktiv 2011/83 ges konsumenten en ångerrätt bland annat till när ett distansavtal i den mening som avses i artikel 2 led 7 i direktivet har ingåtts. Där fastställs också villkoren för och sätten att utöva denna rätt.
- 26 Enligt artikel 9.1 i direktiv 2011/83 har konsumenten således i princip en frist på 14 dagar för att frånträda ett distansavtal. Om ångerrätten utnyttjas upphör, i enlighet med artikel 12 led a i direktivet, parternas skyldighet att fullgöra avtalet.
- 27 I artikel 16 i direktivet föreskrivs emellertid undantag från ångerrätten bland annat i det fall som avses i led 1 i denna artikel, för tillhandahållande av tjänster som avser fritidsverksamhet, när det i avtalet anges att tjänsterna ska tillhandahållas en bestämd dag eller under en bestämd tidsperiod.

- 28 Det ska inledningsvis påpekas att enligt fast rättspraxis ska bestämmelserna i unionsrätten, om de inte innehåller någon uttrycklig hänvisning till medlemsstaternas rättsordningar för fastställandet av bestämmelsernas innebörd och tillämpningsområde, ges en självständig och enhetlig tolkning inom hela Europeiska unionen, med beaktande av inte bara lydelsen, utan även det sammanhang i vilket bestämmelserna förekommer och det mål som eftersträvas med den aktuella lagstiftningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 oktober 2020, Möbel Kraft, C-529/19, EU:C:2020:846, punkt 21 och där angiven rättspraxis).
- 29 Härav följer att den rättsliga karaktär som den nationella rätten tillskriver en prestation som en näringsidkare tillhandahåller en konsument under alla omständigheter inte kan påverka tolkningen av artikel 16 led I i direktiv 2011/83.
- 30 Vad för det första gäller frågan huruvida den omständigheten att en mellanhand som agerar för en arrangörs räkning överlåter en rätt till tillträde till en fritidsverksamhet till en konsument utgör ett tillhandahållande av tjänster som avser denna verksamhet i den mening som avses i artikel 16 led I i direktiv 2011/83, ska det för det första prövas huruvida ett sådant avtalsförhållande mellan mellanhanden och konsumenten kan omfattas av begreppet "tjänsteavtal", vilket definieras i artikel 2 led 6 i direktivet.
- 31 Det framgår av domstolens praxis att detta begrepp ges en vid definition, på så sätt att det avser alla avtal, som inte är köpeavtal i den mening som avses i artikel 2 led 5 i direktiv 2011/83, där näringsidkaren tillhandahåller eller åtar sig att tillhandahålla en tjänst till konsumenten och där konsumenten betalar eller åtar sig att betala priset för denna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 maj 2020, NK (Utkast till ett enfamiljshus), C-208/19, EU:C:2020:382, punkt 62 och där angiven rättspraxis).
- 32 I artikel 2 led 5 i direktiv 2011/83 definieras begreppet köpeavtal som varje avtal där näringsidkaren överlåter eller åtar sig att överlåta äganderätten till varan till konsumenten och där konsumenten betalar eller åtar sig att betala priset för denna, inbegripet avtal där avtalsföremålet är både varor och tjänster. Begreppet vara definieras vidare i artikel 2 led 3 i direktivet på så sätt att det i princip avser alla lösa saker, utom saker som säljs exekutivt eller annars tvångsvis med stöd av lag.
- 33 I förevarande fall framgår det av beslutet om hänskjutande att CTS Eventims huvudförpliktelse i avtalsförhållandet mellan det företaget och DM avser överlåtelse av en rätt till tillträde till den fritidsverksamhet som är angiven på de biljetter som är aktuella i målet.
- 34 Ett sådant avtalsförhållande, som huvudsakligen avser överlåtelse av en rättighet och inte en tillgång, omfattas följaktligen av begreppet tjänsteavtal i den mening som avses i artikel 2 led 6 i direktiv 2011/83. Näringsidkarens utförande av tjänsten utgör således ett tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i artikel 16 led I i direktivet.
- 35 Det ska i detta avseende preciseras att det inte räcker att en rättighet eller vissa tillstånd fastställs i handlingar som i sig kan överlåtas för att de skall omfattas av tillämpningsområdet för fördragets bestämmelser om fri rörlighet för varor snarare än av bestämmelserna om friheten att tillhandahålla tjänster (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 oktober 1999, Jägerskiöld, C-97/98, EU:C:1999:515, punkt 35 och 36).

- 36 För det andra ska det prövas huruvida överlåtelse av en rätt till tillträde till en fritidsverksamhet genom en mellanhand som agerar på uppdrag av den som driver denna verksamhet kan anses vara en tjänst som avser denna verksamhet, i den mening som avses i artikel 16 led 1 i direktiv 2011/83.
- 37 Det framgår av domstolens praxis att de olika kategorier av tjänster som räknas upp i denna bestämmelse motsvarar sektorsvisa undantag som allmänt avser tjänster som tillhandahålls inom de berörda sektorerna, med undantag för tjänster som inte utförs en bestämd dag eller under en bestämd tidsperiod (se, analogt, dom av den 10 mars 2005, *Easycar*, C-336/03, EU:C:2005:150, punkterna 22 och 24).
- 38 Eftersom artikel 16 led 1 i direktiv 2011/83 således i princip omfattar alla tjänster som tillhandahålls inom sektorn för fritidsverksamhet, följer det av användningen av uttrycket ”avser” att det undantag som föreskrivs i denna bestämmelse inte är begränsat till tjänster som direkt består i genomförandet av en fritidsverksamhet som sådan.
- 39 Domstolen konstaterar följaktligen att överlåtelse av en rätt till tillträde till en fritidsverksamhet i sig utgör en tjänst som avser denna verksamhet, i den mening som avses i artikel 16 led 1 i direktiv 2011/83.
- 40 Däremot framgår det inte av denna bestämmelses ordalydelse i vilken utsträckning en sådan tjänst, även om den omfattas av nämnda bestämmelse, kan tillhandahållas av någon annan än arrangören av själva fritidsverksamheten.
- 41 När det gäller det sammanhang som artikel 16 led 1 i direktiv 2011/83 ingår i, ska det påpekas att enligt artikel 6.1 c och d i direktivet är en näringsidkare skyldig att, innan konsumenten blir bunden av ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler eller ett motsvarande erbjudande, i förekommande fall meddela konsumenten namnet på den näringsidkare för vars räkning denne agerar.
- 42 I direktiv 2011/83 föreskrivs således uttryckligen möjligheten att ett avtal som omfattas av direktivets tillämpningsområde kan ingås av en näringsidkare inom ramen för ett avtalsförhållande där näringsidkaren handlar för en annan näringsidkares räkning.
- 43 Av detta följer att den omständigheten att en tjänst inte tillhandahålls av själva arrangören av en fritidsverksamhet, utan av en mellanhand som agerar för dennes räkning, inte hindrar att en sådan tjänst kan avse denna verksamhet.
- 44 När det gäller det mål som eftersträvas med artikel 16 led 1 i direktiv 2011/83 ska det dessutom påpekas att detta syfte, såsom framgår av skäl 49 i direktivet, är att skydda näringsidkaren mot den risk som är förenad med att näringsidkaren reserverar kapacitet som denne kan få svårt att fylla om ångerrätt utövas, särskilt när det gäller kulturella evenemang och sportevenemang.
- 45 Det framgår även av domstolens praxis att artikel 16 led 1 i direktiv 2011/83 bland annat syftar till att skydda tjänsteleverantörernas intressen, så att dessa inte drabbas av oproportionerliga olägenheter i samband med att en tjänst som har bokats i förväg avbokas – utan kostnad och utan att några skäl behöver anges – till följd av att konsumenten utövar sin ångerrätt kort före datumet för tillhandahållandet av tjänsten (se, analogt, dom av den 10 mars 2005, *Easycar*, C-336/03, EU:C:2005:150, punkt 28).

- 46 Det följer av de två föregående punkterna att det undantag från ångerrätten som föreskrivs i denna bestämmelse endast kan tillämpas på tjänster som tillhandahålls för att fullgöra en avtalsförpliktelse gentemot konsumenten, vilken, om den enligt artikel 12 led a i direktiv 2011/83 upphör att gälla genom att ångerrätten utnyttjas skulle innebära att risken avseende reservationen av den kapacitet som på så sätt frigörs faller på arrangören av verksamheten i fråga.
- 47 Det är följaktligen endast i den mån som denna risk åvilar den som driver verksamheten i fråga som överlåtelsen av en rätt till tillträde till verksamheten genom en mellanhand kan utgöra en tjänst som avser denna verksamhet, i den mening som avses i artikel 16 led l i direktiv 2011/83.
- 48 Det saknar härvidlag betydelse om näringsidkaren, vid den tidpunkt då konsumenten gör gällande sin ångerrätt, i förekommande fall på annat sätt skulle kunna fylla den kapacitet som skulle frigöras på grund av utövandet av ångerrätten, till exempel genom att sälja de berörda biljetterna till andra kunder. Tillämpningen av artikel 16 led l i direktiv 2011/83 kan nämligen inte vara beroende av en sådan bedömning av omständigheterna i varje enskilt fall.
- 49 I förevarande fall framgår det av handlingarna i målet att konsertarrangören, enligt avtalsvillkoren mellan CTS Eventim och arrangören, är skyldig att hålla CTS Eventim fri från allt ansvar om köparen begär återbetalning av köpeskillingen för en biljett. Om avtalet i fråga i målet hävs till följd av att DM utövar sin ångerrätt, ankommer det således på konsertarrangören att återbetala inköspriset till DM för de biljetter som denne köpte av CTS Eventim.
- 50 Under dessa omständigheter konstaterar domstolen, med förbehåll för de kontroller som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra, att CTS Eventims överlåtelse av rätten till tillträde till konserten i fråga utgör en tjänst som avser fritidsverksamhet i den mening som avses i artikel 16 led l i direktiv 2011/83.
- 51 Vad för det andra gäller frågan huruvida ett sådant avtal som det aktuella ska anses ange en bestämd dag eller tidsperiod för tillhandahållandet, konstaterar domstolen att ett avtal om överlåtelse av en rätt till tillträde till en fritidsverksamhet med nödvändighet måste fullgöras under perioden mellan tidpunkten för överlåtelsen och den tidpunkt då den verksamhet som rätten ger tillträde till ska äga rum.
- 52 Frågan huruvida rätten till tillträde överläts av den som bedriver själva fritidsverksamheten eller av en mellanhand saknar i detta avseende betydelse.
- 53 Ett avtal om överlåtelse av en rätt till tillträde till en fritidsverksamhet som ingåtts av en mellanman som handlar i eget namn, men för arrangörens räkning, ska följaktligen anses föreskriva en särskild tidpunkt eller period för fullgörandet, eftersom denna verksamhet är avsedd att äga rum en bestämd dag eller under en bestämd tidsperiod.
- 54 Som framgår av begäran om förhandsavgörande är så fallet här, eftersom den konsert som DM förvärvade rätt till tillträde till av CTS Eventim var avsedd att äga rum en bestämd dag.
- 55 Mot bakgrund av det ovan anförda ska tolkningsfrågan besvaras enligt följande. Artikel 16 led l i direktiv 2011/83 ska tolkas så, att det undantag från ångerrätten som föreskrivs i denna bestämmelse kan göras gällande mot en konsument som har ingått ett distansavtal om förvärv av en rätt till tillträde till en fritidsverksamhet med en mellanhand som handlat i eget namn men för arrangörens räkning, förutsatt för det första att upphörandet av skyldigheten att fullgöra avtalet gentemot konsumenten till följd av utövandet av ångerrätten, enligt artikel 12 led a i detta

direktiv, medför att risken avseende reservationen av den kapacitet som på så sätt frigörs faller på arrangören av verksamheten i fråga och för det andra att den verksamhet som rätten ger tillträde till är avsedd att äga rum en bestämd dag eller under en bestämd tidsperiod.

Rättegångskostnader

- 56 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Artikel 16 led 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ska tolkas så, att det undantag från ångerrätten som föreskrivs i denna bestämmelse kan göras gällande mot en konsument som har ingått ett distansavtal om förvärv av en rätt till tillträde till en fritidsverksamhet med en mellanhand som handlat i eget namn men för arrangörens räkning, förutsatt för det första att upphörandet av skyldigheten att fullgöra avtalet gentemot konsumenten till följd av utövandet av ångerrätten, enligt artikel 12 led a i detta direktiv, medför att risken avseende reservationen av den kapacitet som på så sätt frigörs faller på arrangören av verksamheten i fråga och för det andra att den verksamhet som rätten ger tillträde till är avsedd att äga rum en bestämd dag eller under en bestämd tidsperiod.

Underskrifter